

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒
เกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗
และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดย นาย ข. และมีหนังสือลงวันที่เดียวกัน ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค.

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๖.๐๘/๖๕๐๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่เจ้าของข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวยังเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๙.๑๒/๙๙๒๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖/๒๕๕๘

ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ประกอบกับแนวทางปฏิบัติการสรรพาการ ที่ บ.ก.๑/๒๕๕๕ เรื่องการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรได้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลการเสียภาษีอากรและกิจการของผู้เสียภาษี หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องหรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ ๓ กรณี คือ ๑. เจ้าของข้อมูล ๒.ศาล เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาวินิจฉัยคดี และ ๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นกรรมการบริษัท อุสมชาย จำกัด ได้รับหนังสือจากสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ แจ้งว่าใบกำกับภาษีที่ผู้อุทธรณ์ซื้อสินค้ามาจากร้าน เอ็น วาย ชัฟฟลายส์ โดยนาย ข. ในปี ๒๕๕๔ ร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. ในปี ๒๕๕๕ บริษัท เอพีดีรีดเดอร์ จำกัด ในปี ๒๕๕๕ และบริษัท บีเฟก จำกัด ในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ มีการออกให้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำการตรวจสอบบุคคลและนิติบุคคลทั้ง ๔ ราย พบว่าร้าน เอ็น วาย ชัฟฟลายส์ และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ได้ยื่นแบบเสียภาษี ในปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ เรียบร้อยแล้ว และบริษัท เอพีดีรีดเดอร์ จำกัด และบริษัท บีเฟก จำกัด ได้ยื่นงบการเงินของบริษัทในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ เรียบร้อยแล้วเช่นกัน ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ชัฟฟลายส์ ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เพื่อนำไปเป็นพยานหลักฐานหักล้างข้อกล่าวหาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ มิเช่นนั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนเงิน ๒ เท่าของตัวภาษี และเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน ของภาษีที่มีการชำระโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖/๒๕๕๘

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า จากการตรวจสอบสภาพกิจการของนาย ข. ปรากฏว่านาย ข. ได้ปิดกิจการไปแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น ในส่วนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนาย ข. ไม่พบการยื่นแบบฯ คงมีแต่แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๓๐) คำขอจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๐๑) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลกิจการของผู้เสียภาษีอากรและเป็นข้อมูลต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ซึ่งแจ้งรับฟังได้ว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ได้เข้าตรวจสอบร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ของนาย ค. พบว่า นาย ค. ไม่มีอำนาจในการออกใบกำกับภาษี ดังนั้น ใบกำกับภาษีที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมาผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษีของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ใบกำกับภาษี ซึ่งไม่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ที่ร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ หากผู้อุทธรณ์ต้องการต้องไปขอที่ร้านบี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ส่วนข้อมูลที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ คือ แบบแสดงรายการภาษี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวแสดงเพียงยอดการขายแต่ละเดือนของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ เท่านั้น ไม่ได้ระบุว่ามีการขายสินค้าให้แก่ผู้ใดบ้าง ข้อมูลดังกล่าวจะสามารถเปิดเผยให้ได้เฉพาะเจ้าของข้อมูลเท่านั้น ส่วนการเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะการเปิดเผยอาจทำให้ทราบถึงฐานะการเงินของเจ้าของข้อมูลได้

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า เอกสารที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ ต้องการให้ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงเพื่อหักล้างข้อกล่าวหา คือ ใบกำกับภาษี ซึ่งแสดงว่าสินค้านั้นซื้อจากร้านค้าใด ที่ไหน และบุคคล หรือนิติบุคคลนั้นมีการนำส่งภาษีถูกต้องหรือไม่ หรือหากเป็นไปได้ให้นำผู้ประกอบการมายืนยัน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาหลักฐานมาพิสูจน์ได้ และขอขยายระยะเวลาการแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ๕ ครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ชัฟฟลายส์ โดยนาย ข. และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่า มีการใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และจำเป็นต้องได้พยานหลักฐานเพื่อนำไปหักล้างข้อกล่าวหา แต่เนื่องจากเอกสารหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ คือ ใบกำกับภาษีนั้นไม่มีอยู่ในความ

คำวินิจฉัย ที่ สค ๖/๒๕๕๘

ครอบครองของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ คงมีเพียงแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๓๐) ซึ่งอาจนำไปพิสูจน์ได้ว่าการประกอบกิจการและการชำระภาษีถูกต้องหรือไม่ แต่เอกสารดังกล่าวไม่สามารถนำไปหักล้างข้อกล่าวหาได้โดยตรง และการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงให้เปิดเผยเฉพาะหลักฐานที่แสดงว่าร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดยนาย ข. และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. ได้มีการเสียภาษีหรือไม่ เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของการเสียภาษีให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ เปิดเผยเฉพาะหลักฐานการเสียภาษีของร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดยนาย ข. และให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เปิดเผยเฉพาะหลักฐานการเสียภาษีของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายละเอียดของการเสียภาษีให้ปกปิดไว้

นายสมยศ เชื้อไทย

หัวหน้าคณะที่ ๓

ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไขบุญ

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

หมายเหตุ ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์ ลาป่วย จึงมิได้ลงนามในคำวินิจฉัย